

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at hr. Lysholm Christensen stillede et godt spørgsmål, da han spurgte: Hvorfor er dette forslag ikke kommet noget før, hvis det er så let? Svaret er: Det er ikke så let. Og den metode, som dette forslag bringer i anvendelse, er den sidste tilflugt; det er fortvivlelsens nødhjælp.

Man må inderligt håbe, at det ikke bliver nødvendigt at benytte praktikpladskompenserende undervisning i særlig stort omfang. Jeg har sammenlignet det med et våbensystem, hvis vigtigste formål er aldrig at blive brugt. Vi må også håbe, at det her system aldrig bliver brugt, for hvis det bliver brugt i betydeligt omfang, vil det give store problemer med at bevare vort højt besungne vekseluddannelsesprincip, altså dette, at en erhvervsuddannelse i Danmark foregår i vekselvirkning mellem ophold på skole og ophold i en virksomhed.

Dette vekseluddannelsesprincip er det jo meget vigtigt at fastholde. Det sikrer, at uddannelsen bliver virkelighedsnær. Det sikrer, at den ikke bliver boglig. Det sikrer kvaliteten, sikrer indflydelse fra arbejdsmarkedets parter, sikrer, at uddannelseskapaciteten bliver markedsstyret, sådan at der uddannes cirka det antal, der er brug for. Det sikrer, at der både er rettigheder og pligter for virksomheder og elever, og sikrer direkte virksomhedernes attest på kvaliteten i uddannelsesforløbet, hvilket udmøntes i det dertil hørende uddannelsesbevis.

Lovforslaget kan i værste fald føre til, at mange elever her i landet gennemfører en erhvervsuddannelse uden overhovedet at have været i en enhver virksomhed. Det er det, vi må prøve at undgå.

Praktikpladskompenserende undervisning var oprindeligt tænkt som et supplement til praktik i en virksomhed, der ellers ikke kan godkendes, og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at det bliver det eneste, vi bringer i anvendelse af praktikpladskompenserende undervisning. Men hvis ikke arbejdsmarkedets parter tager sig sammen, hvis ikke vi får i tusindvis af ekstra pladser i forhold til sidste år her i efteråret, så får vi masser af elever, som får en dårlig erhvervsuddannelse, fordi de aldrig har været uden for den tekniske skoles eller handelsskolens mure.

Derfor man må virkelig håbe, at forslaget kun i ringe omfang kommer i anvendelse, og vi kan lige så godt sige til virksomhederne, til brancheorganisationerne, til Arbejdsgiverforeningen og Håndværksrådet: Nu kan I lige så godt få lavet de kvoter, som vi har snakket om i så lang tid, for hvis I selv laver de kvoter, er I sikre på, at det er vejen til at undgå praktikpladskompenserende undervisning.

Regeringen står ved den aftale, der er indgået, og jeg vil loyalt leve op til det, der er aftalt. Men som den, der er ansvarlig for udførelsen, vil jeg gerne gøre opmærksom på de meget store skadevirkninger, det kan give på de danske erhvervsuddannelsers kvalitet, hvis dette forslag i særlig stort omfang kommer i anvendelse.

Det er nødhjælp, det er den sidste tilflugt. Alle gode kræfter må nu samles om, at det ikke bliver nødvendigt i andet end marginaltilfælde at indføre praktikpladskompenserende undervisning.

Køpke Christensen (FP):

Det, der får mig herop, er bl.a. hr. Klaus Hækkerups tidligere spørgsmål om, hvad det er, vi har gjort fra Fremskridtspartiets side. Det var det, jeg indledte med at sige – hvis hr. Klaus Hækkerup havde hørt efter.

Svaret var, at man skulle have basis i orden, for at det her kunne opfyldes, så eleverne kommer ud og får en praktikplads.

Det er jo kendetegnende for os – det ved I efterhånden – at vi ønsker en reduktion af de offentlige udgifter, hvilket efter vores mening vil give skattelettelser, der herefter bevirker mindre omkostninger, hvor vi så kan få det, der hedder større konkurrenceevne. Det skulle så give større omsætning, hvilket vil resultere i det, vi har brug for, nemlig flere arbejdspladser. Resultatet derudover er også forbedrede valutaforhold.

Jeg vil bare sige kort angående arbejdsløsheden i dette land, at det er, ligesom om man ikke tager hensyn til den, ikke engang i Socialdemokratiet. Man har et vist antal arbejdstimer i dette land på nuværende tidspunkt. Der kommer ikke pludselig flere arbejdstimer, fordi man gennemfører denne lov. Det ved hr. Klaus Hækkerup også udmærket. Efter min klare overbevisning vil der altså ske det inden for både den private og den offentlige sektor, at der i den anden ende af systemet vil komme flere ar-